

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 545

гр. Пазарджик, 10.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Венцислав Г. Петров

като разгледа докладваното от Венцислав Г. Петров Гражданско дело № 20215200100786 по описа за 2021 година

Със „запорно съобщение” вх. № 7729 от 09.11.2022 г. на Частен съдебен изпълнител Р. Р., рег. № 910 от КЧСИ, с район на действие ОС – Пловдив се сочи, че на основание чл. 507 от ГПК се налага заповест за налагане на заповест за внесена сума по настоящото дело от М. И. Г. (в качеството му на молител по молба за допускане на обезпечение), като парична гаранция в размер на 6 300 лева за допуснатата обезпечителна мярка.

На основание чл. 507, ал. 2 и 3 ГПК ЧСИ „забранява“ на съда да предава заповестите до посочения размер от 6 300 лв. сума на длъжника. На основание чл. 508, ал. 1 и 2 от ГПК ЧСИ „кани съда” в 3-дневен срок писмено да съобщи признава ли вземането и готов ли е да плати, както и при липсата на оспорване на „своето“ задължение, на основание чл. 508, ал. 3 ГПК „нарежда” на съда да преведе сумата на гаранцията по сметка на частния съдебен изпълнител във връзка с образуваното изпълнително дело № 20229100400824.

Съдът съобрази следното:

С Определение № 335 от 10.12.2021 г. по настоящото дело е допуснато обезпечение на предявените искове на предявени искове от М. И. Г., ЕГН *****, с правно основание чл. 240, ал. 1 и чл. 86 от ЗЗД, при условие, че молителят внесе парична гаранция в размер на 6 300 лева по сметка на Окръжен съд – Пазарджик, на основание чл. 389 вр. чл. 391, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3 от ГПК.

Паричната гаранция е внесена на 13.12.2021 г., видно от платежно

нареждане, представено от молителя.

Постъпилото по делото „запорно съобщение”, изходящо от Р. Р., рег. № 910 от КЧСИ няма характер на запорно съобщение по смисъла на чл. 450, ал. 3 вр. чл. 507 от ГПК и съображенията за това са следните:

Залогът на парична сума, внесена като гаранция по сметка на съд на основание чл. 391, ал. 2 от ГПК, чл. 398, ал. 2 ГПК и чл. 282 ГПК се учредява при условията на чл. 181, ал. 1 от ЗЗД чрез внасяне на сумата по банковата сметка на съответния съд. При липса на договор между страните заложното правоотношение се подчинява на особени правила, уредени в специални правни норми на процесуалния закон относно процедурата и предпоставките за освобождаване на сумата от залогодържателя (съдът) чрез връщането ѝ на залогодателя или превеждане по сметка на съдебния изпълнител за удовлетворяване на вземането на залогополучателя, респ. отказ от освобождаване на сумата в случаите, когато гаранцията е внесена като обезпечение за причинени вреди на насрещната по спора страна и последната е предявил иск за обезщетяването им (чл. 403, ал. 2 и чл. 282, ал. 4 от ГПК). Производството по освобождаване на внесени като гаранции по сметка на съд суми е уредено като двустранно – чл. 403, ал. 2 ГПК и съдът се произнася като вземе предвид исканията и възраженията на всяка от страните, т. е. при осъществяване на правораздавателна дейност и е обвързан да предприеме предписаното от правната норма действие (задържане на сумата, връщането ѝ на залогодателя или превеждане по сметка на съдебния изпълнител за удовлетворяване на кредитора-залогополучател, респ. превеждането ѝ в държавния бюджет при условията на чл. 82 ГПК) в резултат на правния извод коя от хипотезите на правната норма е приложима. Уредената в процесуалния закон специална процедура по освобождаване на внесена като гаранция по сметка на съд сума, изключва възможността съдът да бъде трето задължено лице по смисъла на чл. 507 и чл. 508 ГПК срещу което всеки кредитор на длъжника-залогодател да има право да насочи изпълнение на свое парично вземане. Съдът не представлява трето задължено лице по смисъла на чл. 508 от ГПК по отношение на вземания за суми, внесени като гаранция по сметка на съда (така изрично т. 2 от ТР № 6 от 23.10.2015 г. на ВКС по тълк. д ело № 6/2014 г., ОСГТК).

Правната регламентация, съдържаща се в чл. 403 от ГПК, налага извода,

че със сумите, внесени по депозитните сметки на ОС – Пазарджик като „парична гаранция” по смисъла на чл. 391, ал. 2 от ГПК, може и се разпорежда само ОС – Пазарджик. Тези суми не съставляват вземане на длъжника, а ОС – Пазарджик не е трето задължено лице по смисъла на чл. 508 ГПК и върху внесените по чл. 391, ал. 2 от ГПК суми за обезпечение на допуснатата обезпечителна мярка не може да бъде налаган запор по реда на чл. 450 във връзка с чл. 507 от ГПК (в този смисъл е и Определение № 233/30.12.2014 по ч. гр. д. № 208/2011 г. на ВКС, II г.о.)

Предвид изложеното, настоящият решаващ състав счита, че следва да квалифицира „запорното съобщение” на ЧСИ по изпълнително дело № 20229100400824, като писмо – искане за привеждане на внесената от М. И. Г. сума от 6 300 лева по сметка на съдебния изпълнител за погасяване на едно облигационно вземане на вискателя. Това искане обаче, както се изложи по-горе няма правните последици на запорно съобщение по смисъла на ГПК, доколкото съдът не е трето задължено лице, съгласно задължителната съдебна практика, поради което същото следва да се остави без разглеждане, като недопустимо.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ подаденото писмо-искане, наименовано „запорно съобщение“ вх. № 7729 от 09.11.2022 г. на Частен съдебен изпълнител Р. Р., рег. № 910 от КЧСИ, с район на действие ОС – Пловдив, за превеждане по сметка на съдебния изпълнител на внесената като парична гаранция по сметка на Окръжен съд – Пазарджик сума от 6 300 лева от М. И. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ***, като недопустима.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Пловдивския апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на молителя.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____